

Kedves testvéreim!

Advent az Úr eljövetelére való várakozásnak az időszaka. A Bibliában Jézus nyilvános működésének kezdetén azt olvassuk Márk evangélistától, hogy mindenki kereste őt. Első olvasásra ez volt a legközvetlenebb advent az emberiség történelmében. Mindenki, aki csak hallott Jézusról, mindenki őt kereste. Sőt! Szerették volna, ha ott van velük. Addigra már hallottak róla egyet, s más. Hallották, hogy Keresztelő János megkeresztelte, és akkor galamb szállt rá és mennyei hang hallatszott, hogy „ez az én szeretett fiam”! Hallották, hogy remekül beszél, prédikál, szuggesztív, a jelenlétében közel érezni Istent és az embereknek tényleg sikerül mellette megtérni valami jobb, istenibb életútra, aztán hallották róla, hogy tanítványai vannak, meg azt is, hogy csodatevő erővel lelki betegségeket és testi betegségeket is gyógyít. Mindezek természetesen mély benyomást tettek sokakra. Nagyon szimpatikus volt ez a Jézus. Sokoldalú, reményt keltő, isteni képességekkel rendelkező guru, talán maga a Messiás, akiről az ószövetségi próféták szóltak. Márk nagyon érdekesen fogalmaz, amikor azt mondja, hogy még a lelki-szellemi betegségből-megkötöttségből megszabaduló emberek, illetve az őket megkötöző démonok sem ismerték fel őt, hogy ki ő valójában, vagyis azt, hogy ő tényleg a Messiás.

Sokan sok mindent felismertek tehát Jézus lényének titkából, és az olyan vonzó volt, hogy gyakorlatilag mindenki kereste, de Jézus ekkor ez elől a népszerűség elől elmenekült. Vajon miért? Nem bírta el a népszerűség súlyát? Nyilvánvaló, hogy nem ezért. Hanem azért, mert az emberek a maguk hasznára keresték őt, és ő nem kiszolgálni akarta őket, hanem nekik szolgálni. Hogyan tehette ezt meg a leginkább? Úgy, ha Isten ígését úgy szólta, vagyis, ha úgy szólt nekik Istenről, hogy általa az emberek megtértek. Ehhez természetesen hozzátartozott tőle sok szeretetteljes beállítódás az emberek felé, mint például a szociális érzékenység is, vagy éppen a gyógyítás, vagy a találkozások, amikben akár másoknál aludt, vagy éppen asztalközösséggel tisztelte meg őket, de, ahogyan már az előbb mondtam: semmi sem volt számára olyan drága, mint az Istenről úgy bizonyosságot tenni, hogy általa az emberek olyan személyre szabott lelki változáson mentek keresztül, amiben többé a helyes, isteni életutat járták. Örömmel, felszabadultan.

Amikor Jézus azt látta, hogy az emberek első sorban az egyéb dolgok miatt keresik őt, mint például a csodák, a gyógyulás, a varázslás, a látványosság, a bölcsesség, az unaloműzés, az emberekből való kiábrándultságból való felüdítő lehetőség, megértő szövetséges társ, a hatalom képviselője (amelyik remélhetőleg majd politikai lesz), vagy pedig a végső igazságé, amiben a hozzá közeliak nyilván benne lesznek majd a paxisban, nos Jézus amikor ezt látta, akkor azonnal odébb állt, hogy másoknak is hirdesse az evangéliumot, az isteni örömhírt. Nem keseredett el, hogy ezek az eddigi emberek úgymond visszaéltek vele, tudta, hogy majd lesznek, akikben ezek a történések még később majd kikristályosodnak, és tudta, hogy az ige magvetőjének pazarló bőséggel kell hirdetnie az ígét. De azt is tudta, hogy most azok felé kell fordulni, akik mindenekelőtt az igei magvetésre nyitottabbak. Ment tovább hirdetni Isten kedves időszakát, azt, hogy Jézusban az Isten már nem az ember távoli reménysége, hanem olyan közeli, hogy közelebb van, mint az ingünk rajtunk.

Jézus nem az emberi lelkesedések közt érezte magát otthon, hanem ott, ahol az Istennel való közelség lelki fejlődést indított el. Hogy ehhez hozzájárult az illető életénél még más is, mint például a test gyógyulása, vagy családi közösség erősebbé válása, vagy szociális érzékenység javulása, vagy éppen kisebb-nagyobb csodák, az már másodlagos volt számára.

Tatabánya-Óvárosi Református Gyülekezet

Hamar László lelkész

Elhangzott 2023. december 10-én

Jézus az Isten-keresőkhöz jött, akik Istent nem a valóságtól való elfutás menedékének látták, hanem a valóságban a létező leghelyesebb helytalálás megteremtőjének, létrehozójának és arra hívójának, s abban az áldott helyzetben való oltalmazónak látták.

Ezt az emberiség azóta is hihetetlen találékonysággal próbálja minden féle más úton járva átélni, de az eredmény kétes. Az élő Isten élő igéje nélkül mindig csak a jóságoskodás, üresen csengő humanizmus evangéliumánál kötünk ki, ami végül mindig kevésnek bizonyul minden igazán jóhoz. Például az én jóságom kevés ahhoz, hogy ettől másnak jó legyen. Zárójelben jegyzem meg, hogy ezért 0 százalék körüli annak a hatékonysága, amikor egy szenvedélybeteget arra invitál a környezete, hogy legyél olyan jó, mint mi. Vagy az én jóságom kevés a feltámadáshoz. Vagy az én jóságom kevés kompenzálni a sok bűnömet. Vagy az én jóságom más számára nem is annak számít. Stb. Jézus nagyon jól tudta, hogy bár lelki betegek ezrei vártak rá adventi hangulatban, de azt is tudta, hogy testi betegek százezrei még inkább, s a belőle valamilyen hasznot húzókból pedig egyenesen milliók vártak rá és keresték. Nem kért ebből. Ő Isten igéjét jött hirdetni, ami az ember értelmét és szívét úgy megfogja, hogy attól az ember a rossz életútról megtér és Istennel egy elszakíthatatlan életközössége lesz. Ő arra a vallásra hívott, ahol minden vallási ceremónia csak átmeneti, hiszen azok csak Isten árnyékait tudják megmutatni. Ő azt az Istent jött hirdetni, aki mindenkivel jót akar és tud kezdeni. Aki teremtő és újjáteremtő. Aki az ember iránti szociális érzékenységgel mindenki számára minden időben hiteles. Aki Jézusban nem távoli Isten, hanem szenvedéseivel szeretetének egyedülálló mélységét megmutató. Ezt az Istent csak az igehirdetésben lehet megismerni. Másként nem. A filozófia, az erkölcs és még sok egyéb más sokat ígérő emberi ígérete végül kevés a teljes emberi élethez.

És ezért helyes, hogy most ez a gyülekezet itt van templomban Isten igéjét hallgatni. Ez az igehallgatás a helyes út. Jézus ezeket a keresőket nem utasítja el soha. A másmilyen keresőket viszont a felszínes találkozás után lehet, hogy ott hagyja másokért, legalábbis a biblia ezt írja. Mint ahogyan én is 52 éves fejjel idén már több alkoholistának mondtam a terápia elején, hogy ha csak keveset akar változni, akkor hagyjon békén, menjen haza, hadd foglalkozzák azokkal, akik két kézzel kapaszkodnak abba a lehetőségbe, hogy életüket alapjaiban készek megváltoztatni az igazi emberi életért.

Jézus sok embert meggyógyított, de egyáltalán nem mindenkit. Sok emberrel volt asztalközössége, de sokan még csak nem is találkoztak vele. Sokan látták a csodáit, de máskor nem volt hajlandó csodát tenni. Nem jelent és jelenik meg mindenkinek, aki csak keresi. De aki igaz hittel kereste, annak megjelent.

Jézus szívesen válik lelki társsá, de nem azért, hogy az egyedüllét nehézségéből kiváltson, hogy minden bajodat megoldja, hanem azért, hogy megigazítsa, a helyedre tegyen. Arra hív, hogy ne egy magad körül forgó életet élj, hanem illeszkedj bele az általa meghirdetett és megvalósított Isten országába. Ne a világot győzd le, hanem magadat. Veszítsd el az életképtelen magadat és egyesülj az örök élet Istenevel. Szabadulj ki a magad tömlőcéből, és állj be Isten ügyének szép szolgálatába.

Kedves testvéreim! Hogyan várjuk Jézust? Ha nem szeretjük őt gyermeki egyszerűséggel, akkor az összes többi járulékos előny a vele való találkozásnál semmivé lesz majd. Engedjük őt értelmünkre és szívünkre hatni, igéjét szólani, megtérésre hívását komolyan venni, és őt egész életünkben követni. Ámen.